

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovenian newspaper in America.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razum nedelji, ponedeljkom in dnevom po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday, and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO.

Published by: EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Entered as second class matter August 10th, 1925, at the Post Office at Chicago, Ill., under act of March 3, 1879.

Telephone: Canal 0098.

Francoske težave.

Francija se pravkar nahaja v velikih in resnih težavah. Svet živi danes v nekaki rekonstrukcijski dobi...

Te dni je Francija preživela vladno krizo. Ministerski predsednik Painleve, ki je zadnji teden rezigniral s svojim kabinetom...

V upoštevanje pridejo še druge stranke. Zlasti socialisti in komunisti, ki delajo na vso moč, da se preneha z vojno v Maroku...

Prihodnji dnevi bodo jasno pokazali, kako pot bo uбрala sedanja nova francoska vlada. Nepristranski politični opazovalci prerokujejo, da tudi nova francoska vlada ne bo živela posebno dolgo.

be v tej vojni so velike. Samo v Siriji pravijo, da je padlo okrog 6000 francoskih vojakov.

Waukegan, Ill.

Ali že veste, da se vrši cerkveni bazar v naši župniji? Pričetek bazarja je bil 25. oktobra. Odprli so ga šolski otroci.

Bazar se bo nadaljeval dne 8. novembra, ki je pa mladeniška nedelja za fante in dekleta. Kaj pa vi, fantje in dekleta? Gotovo ne boste hoteli biti slabši kot šolska mladina.

Petnajstega novembra je pa nedelja za žene, pa jih ne bom nič spodbujal. Žene so tako vedno prve med prvimi, kadar se gre za kakšno stvar.

Dragi župljani, kaj pa na ta dan? Gotovo, da precej velika Frank Svetetova dvorana bo velko premajhna. Jaž vem, da ni župljana, da bi na ta dan ne prišel v dvorano in s tem pokazal, da podpira župnika in njih željo.

Dragi župljani, kaj pa na ta dan? Gotovo, da precej velika Frank Svetetova dvorana bo velko premajhna. Jaž vem, da ni župljana, da bi na ta dan ne prišel v dvorano in s tem pokazal, da podpira župnika in njih željo.

Dragi župljani, kaj pa na ta dan? Gotovo, da precej velika Frank Svetetova dvorana bo velko premajhna. Jaž vem, da ni župljana, da bi na ta dan ne prišel v dvorano in s tem pokazal, da podpira župnika in njih željo.

Iz De Pue sem odšel v Peoria, ki je še kakih 45 milj proti jugozapadu. Tu je tudi bolj mala naselbina. Tudi tukaj sem bil gotov v enem dnevu. Dobil sem par novih naročnikov in obiskal vse stare. Zahvaliti moram tukajšnega našega zastopnika, ker mi je dal sina, da mi je kazal, kje žive naši ljudje.

Drugi dan sem že dospel v slovensko naselbino Springfield, Ill., kjer sem bil z veseljem sprejet od č. g. župnika Rev. Mažirja ter ostal pri njemu ves čas mojega bivanja.

V Springfieldu je precej Slovencev in zlasti v okolici tega mesta. Do lanskega leta naš list ni imel toliko naročnikov. Letos pa že zahaja v večjem številu in videti je že veliko izpremembo med narodom.

Trgovcev tukaj ni posebno veliko, to je slovenskih. Je par groceristov ter nekaj gostilničarjev. Mr. Potnik je ugleden grocerijski trgovec. Jih je še nekaj, ki so pa bolj oddaljeni od cerkve.

Ogledal sem tudi krasno "Slovenija" dvorano, katera je jako lepa. Da so tukajšni Slovenci dobili to lepo dvorano, je zasluga tukajšnega dobrega veleč. g. župnika ter dobrih faranov.

Dne 29. novembra bodo imeli springfieldski Slovenci svoj katoliški shod. Rojaki, agitirajte za veliko udeležbo, kajti katoliški shod je sredstvo, ki bo vam povzdignilo naselbino v katoliškem duhu.

Z Bogom in do zopetnega svidenja!

Leo Mladič, pot. zastopnik.

Bioga, Wis.

Z velikim veseljem smo sprejeli Vaše naznanilo, da ste začeli s 1. novembrom izdajati naš katoliški list petkrat na teden. Srčno pa vam želimo, da bi bili v stanu izdajati še čisto šestilko, potem bo list šel zanimiv in se bo še bolj širil.

Kaznovani uboj.

Nemški spisala E. Handel-Mazzetti.

Ali rajši kot našega gospoda Boga ga ne smete imeti! je opominjal župnik. Šest let je minulo od tedaj. Rajši ga je imela kot Boga; in radi tega jo je zadela taka nesreča.

!a!" je iskreno ponovila. Duhovnik je nalahno zakašljajal. "Tudi otroka sva imela. Tri leta sva bila poročena, potem pa se je on smrtno ponesrečil. Ko se je to zgodilo, potem je bila zalostna z menoj. Nič več nisem hotela vedeti o Bogu. Nič nisem več molila in v cerkev nisem šla nikoli več. Moj srce je bilo kot mrtvo. V enem samem kotičku je še tlelo. Človeka, ki je povzročil smrt mojega Jožefa, sem sovražljiva, želela sem mu smrt, — kot ogenj je bilo to sovraštvo v meni. — Obstala je in čakala je na kako svarilo spovednikovo. Ta pa je molčal. — Nadaljevala je z nekoliko zamolklim glasom: "Vse je bilo temno v meni, kot noč temno. In okoli sebe sem videla vse temno. Danes pa je nenadoma postalo svetlo. Videla sem človeka, ki je povzročil smrt mojega moža. V obraz sem ga hotela prekleti, kot sem storila vedno, a nisem mogla. Morala sem mu odpustiti. Tako je bilo, kot bi mi moj Jože to ukazal. Kot mi izšlo solnce, tako jasno je sedaj v moji duši. — Toda prečistiti, — vznemirjen glas se je izpremenil v otroško šepetanje — "mislite-li, da mi bo ljubi Bog odpustil? Mislim da, ker to čutim, toda lahko se motim."

Duhovnik je z globoko vnemo poslušal to izpoved, in ko je izgovorila zadnji, tako najvni stavek, ni mogel takoj odgovoriti, tako prevzet je bil. Bal se je, da se ne bi s kakšno neprimerno, nerodno besedo dotaknil tako nežnega božjega umotvora, kot je bila ta duša, ki je vsled do smrti ranjene ljubezni zapustila Boga, a ga zopet našla po isti, toda očiščeni in posvečeni ljubezni. — Mladi duhovnik je sedaj slišal samo navadne, vsakdanje spovedi in dajal navadne nauke; kaj naj reče tu, kjer sam Bog tako sijajno govori! "Ali mislite?" je še enkrat v skrbeh zastokala. "Da, otrok moj, mislim," je odvrnil spovednik. "Lahko ste čisto mirni." Pomislil je "Le mirni bodite in zahvalite Boga, da vas je tako milostno vodil. Z vami se hočem zahvaliti Bogu."

Vse to so bili duhovniški navadni izreki, kakor si je sam priznal; toda kaj naj govori ubogi človek, kjer je Bog govoril? V srcu spovedanke je še vedno govoril Bog, zato ni slišala navadnih naukov; vsako duhovnikovo besedo je čutila, da se naša na njen doživljal; pri vsaki besedi je vsa blažena zadrževala. Kako dober je bil Bog z njo! "In sedaj," je končal duhovnik svoj nauk. "Pojdite z Bogom in živite za Boga. Po tem velikem, kar ste danes storili, vam ne bo nič več težko." "Kaj sem storila velikega?" je vprašala vsled začudenja skoraj na glas. — "Kaj sem storila?" "Odpustili ste svojemu sovražniku, moralcu svojega moža," je rekel duhovnik. "Bogu damo čast, toda nekaj velikega ostanem vendar."

tako, kot dela sedaj, je delala tudi pri starem gospodu, ki je povzročil smrt mojega Jožefa. Ko sem to videla, tedaj se je moje srce omehčalo — in ko sem nato slišala njenega očeta — popolnoma razločno: — "Marija — tukaj —" Glas ji je odpovedal. "Ne morem povedati," so se ji zatresle ustnice. "Toda vem, da nisem sama od sebe storila tega —" "Bog žive, Bog z vami!" — Duhovnik je molil odvezo. "Hvaljen Jezus," je pozdravila žena. "Na vekomaj!" "Marija, sedaj greva k očetu." Izza gore je zasijal mesec. Na pokopališču je bilo pokojno in mirno. Dvoje strunadov je čivkalo v bližini groba. Priletela sta iz bližnjega gozdička. Žena ju je gledala z velikimi, žalostnimi očmi, nato se je nasmešnila. — Pokleknila je in molila. Nato je začela potrpežljivo ruvati plevel, ki je zrastle v zadnjih nočeh in oviral v rasti novozasajene lilije. Baš tako je grozilo sovraštvo čistosti njene ljubezni. — Hvala Bogu, plevel je zamorjen in lepše kot kdaj prej cvete njena ljubezni, ki je močnejša od smrti.

povrnili, kar žrtvujete za svoje rojake, za naše nesrečne Slovence, ki imajo samo to največjo slabost, da vse preveč radi verjamejo vsakemu sleparju, ki dela le za svojo nikdar siti žep.

Kar se tiče drugih novosti ni kaj posebnega poročati. Letino smo pospravili, ki je bila prav obilna, hvala Bogu. Vreme imamo pa že dalj časa zelo slabo, mrzlo in sneženo, kakor o Božiču. Kot zgleđa, ne bo leto indijanskega poletja, če se ne pride v novemburu, kar si vsi želimo.

KAKO SE OBVARJETE PLJUČNICE.

Washington. — Hugh S. Cumming, načelnik oddseka za ljudsko zdravje svari pred pljučnico, ki se še vedno širi in priporoča, naj se ljudje varujejo zadržanih prostorov kjer je veliko ljudi, in kdor le more naj gre raje peš na delo kakor pa se vozi v kari. Mnogi so v gneči, ki so bolani in s kašljanjem raznašajo bacile. Da se je tako razširila ta bolezen je največ vzrok tako hitra prememba v temperaturi; bilo je še lepo gorko, potem pa kar naenkrat mrzlo. Predvsem priporoča Mr. Cumming, veliko se gibati na prostem, posebno še na solncu. Dihajte le skozi nos, da ne pride mrzel zrak takoj na pljuča. Držite okna spalnice odprta, kajti sobe v katerih je raje hladno kakor pa vroče so veliko zdravješe. V sobah kjer spite naj ne bo več kakor 55 stopinj toplote.

Tragična usoda.

V zaporu okrajnega sodišča v Radovljici se je obesil bivši telovadni učitelj Matevž Bergant. Mož, ki je svoj čas slovel kot dober učitelj telovadbe, je postal žrtev razmer. Kot tak je služboval tudi v Trstu, v Bosni in v letih 1919 in 1920 po raznih krajih Srbije. Tu mu ni ugajalo in se je vrnil zopet domov. Doma je zašel v slabe razmere in začel popivati. V pijanosti je napravil mnogo nepremišljenosti, ki pa so ostale zanj brez neprijetnih posledic. Končno pa je bil vendarle prijat in obsojen, in sedaj je napravil v zaporu žalosten konec svojemu življenju. Iz odeje si je naredil vriv in se obesil. Zapustil je oporoko, poslavljata se od svojih znancev in prijateljev, ki jim pošilja zadnje pozdrave.

Nesreča.

Pri Fonih je našel 17letni Janes Jug šrapnel in ga je hotel izprazniti. Šrapnel pa se mu je v roki razpočil. Nesrečnež je mrtev obležal na licu mesta.

